



св. Духа насть сюбър" в "Царю небеснай", прочитавъ о. И. Б. зборянинъ членъ статутъ товарищества и выголосивъ прекрасну промову, икъ зетъяя користю але и дрено и переконуюто пошениъ потребу учительни практично да варосалътъ, ико зинна по вестн.-школѣ, ико порадници та настаници въ каждой потребѣ, ико разрадници и погашителници въ таиниѣ хвалы, ико позадеркици въ пахоту пішестна. Оттакъ передавъ о. И. Б. предсѣдательство зборь Вар. о. Аскану Несторовичу, ико пайдарному иѣкомъ, который подикованъ въ удѣлъ почетъ, променявъ сердечно и усважавъ на добродѣйство ваданъ влкотой коноти таїційхъ черезъ нашого Найи. Монархъ и захочуванъ, користати въ правъ подающихъ, икъ свободы, икъ другъ народы и твой самѣй держащъ пористаютъ, та не сдвигти ехъ заложенными рукаами, але братствъ вже разъ до дѣла просеѣты та постулу, щобъсъмъ на нашобъ рѣдной землици не буди памитами, але збы "ельской земли була своя пранда и сила и воля!"

Съ великою увагою и изволеніемъ послухали згромаджений селище пожающихъ та щирыхъ промовъ, на котрѣ одинъ изъ помѣжъ нихъ вѣкомъ настарший И. Шкота, упросивши собѣ голось, вѣтшнѣиши щиро-сердечную промову, ликующи теплыми словами Монархъ за надану свободу, а оттакъ и синченіемъ, зволиниши даромъ послужити, а особенно мѣстечевому душнастрыши за то, что такъ разно и широ потрудися, щобъ положити трезвай подвальници въ такъ хорошу будову духову — просеїты въ селѣ, и изъ кини захочуючи своихъ побратимъ працювати и користати зетъяя, какавъ до плачу перушаючи голосомъ: "Покинимо братчики отъ теперь коршму та кельшинъ въ сїїгѣмъ до читальнѣ та до книжка!"

По вѣтшнѣиши "Многая лѣта" Цвасареви приступлено до выбору вѣдѣлу, котрый и заразъ уконентитованъ. Затымъ заразъ таки приступили еще нови члены до читальнѣ, що будо ясными доказомъ, ико добрѣ слова скоро прїмаются въ добрыхъ сердцахъ.

Голова товариства отчитавъ згромадженіемъ имена членовъ читальнѣ, котрьмъ будо 38.

Теперь треба будо послухати кождому, кто лише сомнівається о нашбѣ будущности и голосить, що все для настъ уже пропало, — еть икъ одушевленіемъ засіяли члены-селяне обѣю:

Дай вѣтъ Божіи добрѣ члѣнъ  
Дай у хлѣбѣ таѣтъ у хлѣбъ

Надъ очима вѣтъ блѣда,  
Надъ же вѣтъ сибѣда  
Надъ же вѣтъ рускій края  
Рука моя въ земляхъ!

а съ пошению перестаны таѣтъ але думати, поміниши твой парѣдъ, бо въ іншъ нечуну, землю несподѣдиму.

По тѣхъ вѣтъяя выголосинъ одинъ піаручакъ "удачнъ" стишокъ И. Пасечинскаго: "Кѣжко въ теперъ", що еще бѣлье скрипило "дѣла вріеутныхъ" членовъ; по томъ бешнѣло пѣсю: "Миръ настъ брати" и зновъ заекливано стишокъ: "Настанула зоря хмаръ"... По перемѣнъяхъ меншихъ промовахъ, где найбѣльше седяне забирали голось, засіявали еще члены: "Где есть рука бѣтина", — "Имѣнъ народнѣй" и "Многая лѣта" Цвасареви, присутствующимъ гостимъ и всѣмъ членамъ и съ пошакованіемъ одушевленіемъ раздѣлили домобъ. — Отходиши въ бѣти кождый себѣ подумать: кобы то изъ кождѣй громадѣ повстало также товариство читальнѣ, тогды пенно нашъ парѣдъ проницнѣи, любиши свое, піаніиши, кто ему ворогъ а кто другъ, не давиши манити хитрошами въ пропастъ, але влучиши житѣмъ духовнимъ утвориши силу, котрой и врати азовѣ непрѣодолиши. Томужъ брати до дѣла — бо ворогъ не спить. Sapienti sat!

Одна въ гостїй.

**Зъ Самбора.** (Еще о кс. директорѣ Бареничу.) Отъ дни 15 липня сталааси афера съ кс. Бареничѣмъ, "вѣбюю дѣла" въ нашомъ мѣстѣ. Всюда богато о тѣмъ бѣсѣди и констатують фактъ, що мабуть и у однїи людины изъ Самборѣ кс. Бареничъ не вѣтрѣти сочувстїи по случаю свого нещастї, — але противно, що найменше индиферентизмъ. Се дуже сумно, але щожъ дѣлти, — фактъ фактъ. Ксли педаніо "Дѣло" записуючи сожалѣніи достойне приключенье съ кс. Бареничѣмъ приложило до подвигівъ того славнаго директора причту: "кто бурю сїе, бурю збирае" — то не могло лучше вже вѣлюстровати причини факту. Справадѣ кс. Бареничъ сїянь бурю за весь часъ своеї дѣятельности учительской и директорской. На тозъ не потрѣбно назѣть пріѣбрѣть, наподти, бо ихъ назѣралъ бысіи немѣра а впрочѣмъ тою сївбою бурѣ кс. Бареничъ и стаѣ славный-преславный изъ Русланъ. Алежи не треба думати, що толькъ однїи Русины не любятъ кс. Бареничъ. Где тамъ! Чувства для кс. Бареничъ однакожъ у Русинъ, икъ и у Полякѣвъ и Жидкѣвъ. Зданалобыся, що кс. Бареничъ икъ перезвертень позиціи бути любленій черезъ тыхъ, на чїй бѣкъ перенернувса, — але изъ іншъ, икъ може

на никомъ другомъ, справляясь изъ пошѣїи мѣрѣ мудре выреченье, що "зраду люде любить, але врадника ненавидять и пимъ погорджаютъ". И справадѣ, кс. Бареничъ изъ Самборѣ не має ни одного прихильника, ни одного широго товарища.

Молодѣніи, котрой бѣ, має бути пошакованъ, соштити, і прізвищемъ пріѣдникомъ и настаникомъ глядѣла на него ісъ изъ своего піарителя — розумѣєшъ, икъ молодѣніи бѣть робійцѣ народнѣти чи вѣроисповѣданіи, хочь руска молодѣніи, мала причину плююти его подвѣдно, рашъ за то, за що не любила его и польскіи и жидовскіи молодѣніи, а по друге за то, що прочистивъ изъ рукахъ книжокъ библіотеку гимназіальну, що конфискована на вѣки вѣчній ученикамъ рускїи наїненінѣйшіи книжки и т. д. Кс. Бареничъ вианъ о тѣмъ, що бѣ не має найменшої симпатіи у молодѣніи, мѣгъ виати о тѣмъ, що его чекає якесь сумнія катастрофа, — а предѣвъ не змѣнить своего поступанія, бути консеквентнѣй и посторонній до самого сумного вѣнця. Що его удручувають ѹ тѣй консеквенціи и посторонністи, чи тѣ похальній грамоты, котрой дѣставають бѣ ц. к. Рады школьніи красою, чи зкій другій повѣдь, — сего не можемъ отгадати.

Причину безпосередну чинною оскорбу кс. Баренича всѣ знаютъ, але о причинѣ дальшѣй, посереднѣй всяко говорятъ и то сама цѣкава рѣчи. Толькожъ се поки що не вияснише, може при разграйвѣ судовѣй вияснити.

Фактичнѣйшій станъ дѣла бути піасли опонѣданіи очевидціївъ ось ікій: Дни 15 липня приїхъ господарь VII-го класы сїїдоцтва пороздавати ученикамъ. Виступавъ ученикъ Л-кій и жадавъ, щобъ ему першому було дане сїїдоцтво. Учитель паконецъ пристаїть на той, але сказавъ Л-ому подати себѣ руку, що не допустите піакого екесесу. Л-кій глянувши въ сїїдоцтво виїшошъ. По роздачи сїїдоцтвъ Л-кій явився изъ канцелярії директорской, за нимъ вѣйша изъ канцелярію и половина семої класы оставивши двері незапертыми, а друга половина класы стояніася передъ дверми канцелярії на коритари. Въ канцелярії бути такожъ проф. Лашкевичъ. Л-кій приступивъ до кс. Баренича и запытавъ его, за що бѣ казанъ ему дати алу поту въ іншемъ, коли бѣ заслуживъ на добру. Кс. директоръ не хотѣвъ ему вияснити и абути его словами "w swiadectwie masz parisze". Тогда Л-кій ударивъ кс. директора въ лицѣ такъ сильно, що бѣ але похитнувши въ пріѣшопши до себе виїрѣть съ чувствомъ памитій слова: "Tego alz wasialem siê dosciekae na swym ugrzadzie!"

По тѣй катастрофѣ кс. Бареничъ и спарилъ ученика до суду и виїшошъ конференцію учительську, щобъ вредити протоколъ для Рады шк. красою.

Мы подали коротко описъ факту въ для вдоволенія ціансості читальнѣ "Лікъ" але длітого, щобъ представити въ вѣрбомъ спіїтѣ, бо, икъ знаєшъ въ досвѣду, всякий дивовизій въ вѣрб толки ходить по людяхъ.

Годится на остановъ еще виїскавши наше судъ о моральній сторонѣ факту, котрый у настъ не улучавши деси, звѣтъ, мѣгъ повторити. Отже виїламъ, що моральній точки погляду — ударивъ директора въ лицѣ никто не похитить кождый мусить сокалѣти надъ таїмъ и деморализувчити фактъ.

## СКОНОПІСКОВАНО

Мы поки що еще ждемъ, що чиномъ скоче рада школьнія урати сїїдоцтву гимназію бѣть дальніє узди.

## НЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ

Австрійско-Угорска Монархія.

(Делегаціи.) Сздѣлній делегаціи піасли бути скликаній тѣ концѣжъ житї.

роздобути курчатъ — "ібдѣніївъ", гусей, индикоръ и дачини, — дачини надъ уес, бо безъ тогъ неї гостина буде доничого, а вѣде проста компромітација, икъ измѣстъ звѧца прїдеси подати "шкінкованіе" ягнѧ, а измѣстъ дихихъ качокъ своїхъ та раскинувшись тѣ динимъ сосомъ. Три недѣль часу! Ізже мало, икъ коротко, щобъ всему дати раду, у пѣсмѣ але ѿшестї!

Зашумѣло, вакиніася изъ Корытакъ дворѣ, икъ изъ кашанѣ, панни Гуляйпольскіи чаломъ погналисѧ до измѣстъ на мѣдирку и кредитору нараду съ Шориницею, добрѣслуги метиулись до поблизу кѣль за курятами, качками и гусими та индикорами, а зайтѣ паны Гуляйпольскіи вакинути изъ плечъ ручницю и виїшошъ на свое болото за курнатиши и бекасами, але настрильши лини, кѣлька пару шлангівъ, що густыми хмарами наїдвали изъ вербахъ. Черезъ тѣждень икъ кудакудакало, сїїдо, вакадо, пиццо та сенстало кѣлька кѣйснъ вѣльможнаго дробу изъ курину, а Грицко (котрого тѣждъ икъ зеї добрека прислуго кашкала Жоржомъ) вакинася готовивши на маршака двору и піадчако, піадевнувшись зерна до кѣйснъ, пріладкувашъ зетъяи читальнѣ "зарубинецкого пива и розклада" по пѣску фланки "Magedo (?) w grzuny", та простишувашъ на чистогомъ свою ліберію съ блакочучими тувишами.

Здавалось, що вѣтъ Корытакъ забули на жинівъ, на досвѣдѣ пашинѣ, а толькъ о однѣмъ думали, о однѣмъ говорили, одно и те саме повторили: баль, баль, буде великий баль!

Покічнинши найшершій орудки икъ мѣстѣ панни Гуляйпольскіи горячково вакинися писати листы до іншъ, можливихъ знакомихъ и черезъ іншъ іншіхъ кѣлька днівъ розбелали цѣлу кону запросинъ на всѣ стороны. Гуляйпольскіи поступивши ще на столько свою ласкою, що самъ пласноручно піондніеуванъ въготовленій листы, Мѣжъ численніями запрошеніями бути таїніи листъ до "Wgo Pana Szczepana Kwaszynskiego swiatodawcy i Wgo Dobrodzieja w Goforciach", южнай областніхъ сїїдъ, зілозвучніхъ фразъ, недосказаныхъ споминокъ, щедро напущеній благовонійми пахощами и заадресованій відною рукою панни Уршулѣ.

Ізъ панни Шориницеи розсдерднися и громадами розевинавши на "маршака двору" изъ Корытакъ, побачивши передъ собою таку гуттару листовъ и спогадавши, сколько то разбіть обльше, икъ звѧини, прїдеси таїланути почтарскою печаткою, але скоро подобрѣвши и благодниси, икъ Жоржъ пасищувавши до землї, виїтинувшись изъ землїи холмівъ карточку на гербомъ панни Уршулѣ и сїїрнѣмъ толсомъ прогоною: "знати панією кланяюся и про-

сѧть Вельможнаго Пана Но... по... поштара (Жоржъ страшио прогрѣшиен: єго вчили изъ Корытакъ величать пана отъ пошти: Вельможнѣмъ Паномъ Почтмайстромъ!), щобъ були ласканій до настъ прїїхати". И тутъ вношъ Жоржъ стрѣливъ ітъ падти, бо се було писмо не до пана Пюрчинскаго, що писарювалъ на поштѣ, але спрадвѣ до начальника пошти, що бути "обывателскаго" роду и настъть доводивши якимъ дуже далекимъ родитељемъ Гуляйпольскихъ. Але панъ Пюрчинскій тожъ виївдивши въ роду не таїкъ обывателскій, икъ паньскихъ официалистъ и скоро прінохавши писмо паномъ та здогадавши, що тутъ бы можна несогірше покрѣпнити и повеселити. Онъ скоро датъ виїти своему буровому товарищеви, "почтовому аспиранту", що "Почта" одержала запрошеніи на баль до Корытакъ, а оттакъ оба виїбили свого колегу бѣ телеграфу о "радетибѣ окамі" и въ тройку почали радитися, що виїратися изъ бора" до Корытакъ на 22 версту та ікъмъ чиномъ въ пору "Maria-Hilf"\*) роздобути фрака та рукавичокъ и лікердрѣ. Панъ Wyrasil, аспирантъ телеграфічній, трохи замуриавши, що перестань бути кланяються панію Гуляйпольскимъ не маючи

\*) Всѣ дробітніша урядники мають свій панією подѣлъ мѣсця на три пори: перша пора звоя "Maria-Empfängnis" і запожичатися або "бридно батъ",

(Давнє було)

обнікає першій день виїлати панію і юрни и т. д. та єще кѣлька першати панію, о сколько єто звѣтъ панію Гуляйпольську, "аспірантъ" падімъ панію грошевою отъ родини; друга пора "Maria-Reinigung" починається після панії блоїжнії доби и трохи таїмъ єто брехити що єто панію Гуляйпольську звѣтъ пори; а третя пора: "Maria-Obachtung" обнікає концѣжъ язіца, звѣтъ панію Гуляйпольську звѣтъ 20-го звѣтъ і бѣ таїмъ, коли єто звѣтъ "бридно батъ",

официальный "Rating Lloyd" заявлял, что бюджет буде в 1900 году может быть подтвержден.

Помимо этого, подпись подданый буквою К. Авторъ сего листа признается, что бывъ выбраны инвалидами, щобы на царю олюпнити пагижистский засудъ смерти, однакожъ не могъ перенести на себѣ, щобы убивати царя, который, вступивши недавно на престолъ, не малъ еще доводъ часу перенести искъ ибудь реформы. Объясняются постымъ своихъ товарашъ-инвалидствъ авторъ листу рѣшился покончить свое житие. Въ листѣ була подана точка адреса автора. Барановъ вызвалъ полицейскихъ и спранилъ изъ указаній дома надѣло по одной комнатѣ поживого человѣка молодого, который отобралъ себѣ житѣе выстрѣломъ въ пистолету воду, то есть явно, не работъ никакого гука.

цебокихъ поѣшенихъ на той самой улицѣ  
на хѣтарнахъ. Въ тойже самой корреспон-  
денціи „Prestes“ говорится, что Барановъ  
одержавъ сими днями лѣстъ подписанной  
буквою К. Авторъ сего листа признается,  
что булы избранный пагнізистами, щобы на  
царю сповинти пагнізистичный засудъ смерт-  
ти, однакоже не могъ перенести на себѣ,  
щобы убили царя, который, вступивши  
недавно на престолъ, не мало еще доводъ  
часу перенести искѣніи реформъ. Объ-  
явившись помѣты своихъ товараштъ-пагні-  
зистовъ авторъ листу рѣшился покончить  
свое житѣ. Въ листѣ була подана точна  
адреоса автора. Барановъ выслалъ полицей-  
скихъ и спрѣдѣльть указаниемъ домѣ найдено  
въ одной комнатѣ пожиного человѣка  
молодого, который отобразъ себѣ житѣ вы-  
стрѣломъ зѣ пистолету подою, що лѣкъ эн-  
то, не робить никакого гуку.

(Листы о положении России.) Въ Лин-  
ску вышли недавно „Листы о генеральномъ  
положении России“. Авторомъ сихъ листовъ  
може быти самъ Катковъ. Въ тыхъ листахъ  
выводятъ авторъ туго гадку, что для Россіи  
не треба конституція, а противно, что Рос-  
сія може быти только подъ абсолютнымъ  
самодержцемъ свободою и щасливово. Толь-  
ко въ постепенномъ разво земоты може  
начинати конституція пригода для Россіи.  
Практику въ базить авторъ чь страшно  
деморализованной бюрократіи россійской,  
которы потребуетъ радикальной реформы и оби-  
ны. Бюрократія раздѣлъ народъ отъ царя,  
она вводить въ блудъ наивысшей оферы пра-  
вительственнай, а въ другой стороны танъ-  
амо обманное народъ, фальшъ царску волю  
обдирає людій. Критика россійской бюро-  
кратіи занимаетъ наибольшу часть сен бро-  
нчуръ и отзначають безперечнымъ знанье-  
йскаго стану бюрократіи. Замѣтно та-  
же и то, что та брончуръ, мимо своимъ без-  
ощадно острой критики пропагандѣ россійской  
бюрократіи, зостала цензурою въ Россіи до  
ущенна. Въ сего догадуются, что ген. Игна-  
тьевъ самъ посыпалъ съ гадкою радикальной  
реформы россійского бюрократизму.

(Облегчена заграничной цензуры.) Иль  
ищаются „Биржевы Вѣдомости“, послѣдо-  
вала съ концомъ малъ значеніе облегченіе цен-  
зуры для заграничныхъ книгъ и журналовъ.  
Если треба было удашати до министра  
внутреннихъ справъ, а взглядно до предсѣ-  
дателя головного комитету по дѣламъ не-  
сти — о позволеніе выдачѣ збороненныхъ  
издѣлій. Теперь оставлено право рѣшати о  
вмѣшательствѣ предсѣдателямъ цензурныхъ комите-  
тъ. Се изображеніе особенно важно для  
имперіи Россіи, котра до сихъ вѣковъ  
испоспѣтилось вѣдь до Петербурга. Заграничная  
цензура можетъ также „безъ разсмотрѣнія“  
развѣдати на выдачу часовыхъ выдавництвъ  
имающихъ широкого круга читателей. Вы-  
данія на малорозширеныхъ языкахъ совсѣмъ  
блѣдаются отъ цензурного перегляду.

**Нѣмеччина.** (Выселенъе людности.) Norddeutscher Lloyd подает обчисление, зъ траго оказалось, что въ першомъ поброку 1881 черезъ Бременъ выѣхало 72.303 выселенцы въ Нѣмеччину до Америки (о 876 болѣе въ пріобрѣтаніе до минувшо- року). Дочисливши до того еще выселен- цы перѣѣхавшихъ въ Нѣмеччину изъ Гам-бурга до Америки за поброку 1881 въ чи- тѣ 75.633 — оказалось, что въ першомъ проку 1881 переселилось въ Нѣмеччину Америки 155.936 людей, что отже рочно вѣде надъ 200.000 людности въ Нѣмеччи- ну до Америки. Зваживши, что тутъ выхо- дить самъ здоровѣйши и працѣвѣтши, людѣ, тритворят силу господарской людности Нѣмеччины, почисливши дальше, что каждыи выселенецъ забирає съ собою до Аме- рики бодай 70—80 галлардинъ, бачимо, что Нѣмеччина изъ рѣбѣт тратитъ, кроме по из-

емеччина на рокъ тратить кромъ що най-  
ше 200,000 здоровыхъ рабочихъ людей  
кожъ около 14—16 миллионовъ въ готов-  
ыхъ грошиахъ. Быть се даже сумный фактъ,  
дѣл которымъ не безъ подставы жалѣютъ  
и немецкій дневники, тымъ больше, что  
приканьскій Нѣмцѣ не зостаются въ никакой  
ганичной связи съ своимъ материнскимъ кра-  
ль, лижъ французскій либо англійскій колони-  
емъ, а разсыпаются по цѣлой Америкѣ и  
оттамъ назѣть подномагаютъ конкурентомъ  
Америки противъ Европы, а именно  
старому Немецкому.

**Англія.** (*Аграрный законъ для Ирландіи*) Палата лордовъ приняла аграрный законъ для Ирландіи въ третомъ читаніи. Либералы остро критиковали цѣлый законъ, заявивъ однакожъ, что супротивъ теперѣшніо положенія въ Ирландіи буде голосовать тѣмъ, закономъ, а застерѣгае себѣ лише права при третомъ читаніи. Стоя отже дѣла, что цѣлый законъ буде скоро принятъ и введенъ въ житѣ.

(Клоны в Афганистане.) До кло-  
той, які непокоять Англію зъ причини  
ступу Французів въ по видній Африцѣ  
изувалъ еще іоний клонътъ въ Азії. Про-  
тогоній Англію володѣтель Афганістану  
Задур-Раманъ Ханъ звѣстя побитый че-  
ть своего соперника Еюба, почмъ войска  
обѣ заняли дні 15 (27) липца Кандагаръ.  
Обѣ здобили великихъ здобинъ, оконо 2—5

сплонівъ вартости. Не можна сомніватися, що Еюбъ незадовіг зади в Кабулъ. Бодай Англічане хотіли бути першими зробити азіатської політики, то ихъ ждала би тутеря нова війна въ Афганістанік. Однакож до того они тепер не дуже посочують англійські дипломати потішуються тимъ, що уде можна Азіяністанъ поділити на дві частини. Гератъ, Кандагаръ и Кабуль припадуть Еюбони, а Абдураманъ останеться зувдукунь въ Балокъ и Бадакшанъ.

8 (30) линии обобщено въ Франції нову  
статью прасову. Всѣ давнійшіи уставы пра-  
совы и приказы законны такъ въ многож-  
елій для прасы зносится. Черезъ то при-  
чино нову ясность прасового законодав-  
ства, котре до сихъ оширилось часто на разно-  
адженіяхъ сагающихъ ажъ до часъ фран-  
цузской революціи. Нова устава прасовы  
посытъ казнью политическихъ дивицякъ и  
зно означатъ пропаганда прасовий, котрый тоже  
имо что до числа дуже значно зменшено и  
зно означено. Въ всѣхъ случаяхъ прасово-  
ыхъ пропаганда рѣшше судь приложныхъ  
она французска устава прасова есть безш-  
ечно наиблизородильшю въ цѣлой Европѣ.

(Выбороча акція). Выбороча акція ѿще  
набо ведеся въ Франції. Доси лише однаго  
ж. Жеромъ Наполеонъ выдаєтъ свой мани-  
фестъ до французскаго народа. Побоя его  
умки въ Франції такъ довго не буде до-  
ва, поки французскій нардъ не выбере соби-  
рьзъ загальне голосование головы въ особѣ  
полбдника Наполеона I, чимъ, разумѣется,  
тъ самъ себе уважася. Длятого жадае же  
ж. Наполеонъ ревизію конституции, оче-  
дано въ дусѣ монархистичної реставраціи.  
ж. йой манифестъ зробинъ комичне враж-  
данье, божъ не суть тайною рѣчио, что же  
ж. Наполеонъ не має за собою наѣтъ  
ж. бонапартистовъ. Дотенерѣшній го-  
вінъ сподвижникъ бонапартизму Ругеро

вым сподвижником бонапартизму Ругерини отвергло своимъ выборцамъ, что усвоилъ отъ политичнаго житя. Министръ утрѣйныхъ справъ выдавъ разпорядженіе всѣхъ префектбнъ, которымъ наказуе мѣщанство до выборовъ и только дѣлать породокъ. "Сильное правительство", сказавъ въ тѣмъ разпорядженію — "не потребуетъ мѣщанства до выборовъ, оно можетъ спокойно ожидати судьи оцінкіи краю. Выправь балансъ правительство, чтобы край одобрилъ его политику, але се одобрение не малобѣ пия и варгости, еслибы було вымушнене!" Кобъ то такъ у насть и Австрия!

(Переглядъ партії.) Въ передодини бороть не буде безъ интересу зробити короткій переглядъ партій у Франції. Партія монархистовъ, колись такъ небезпекна для республики, роздѣлена межи собою на три партії: легитимистовъ, орлеанистовъ і бонапартистовъ. Партія бонапартистовъ відділилась до того еще після смерті монархічного Люї-Наполеона із краю Зулусобіть.

шартию цыаренон Евгени и шартию "чертога кніза" Жерона Наполеона. Незгода нархистовъ робить ихъ неспособными до ской позитивной дѣятельности. Между ре-  
бликанами есть три шартии: шартия Фер-  
ристовъ (прихильникъ теперѣшнаго мини-  
стрия Ферри), шартия Гамбетистовъ и  
шартия радикаловъ. Позаякъ одинакожь шар-  
тия Гамбетистовъ и обѣ шартии творять раз-  
личь сторонництво умѣркованыхъ республи-  
канцъ, то властиво можна говорить лише  
о двохъ шартияхъ республиканскихъ. Про-  
грамма Ферристовъ иде до того, удержати  
шартию въ теперѣшнѣй становъ съ умѣрко-  
вымъ поступомъ. Именно обостряютъ они  
удержаньемъ дотеперѣшнаго закона вы-  
мога и дотеперѣшнъхъ правъ такъ нала-  
послѣдъ якъ и сенату. Гамбетисты хотятъ  
до змѣйны выборочного закона въ душѣ  
ады голосованія на листы (*sorutin de li-  
stes*), хотятъ змѣнити дотеперѣшній спо-  
собъ выбору сенаторовъ и обмежити права  
сената. Радикалы хотятъ знести сенатъ и  
хотятъ лише одну палату послѣдъ, а кроме  
то въ всѣхъ спрашахъ экономическихъ и  
культурныхъ быти дорогую основной змѣйны  
политической окраски.

## НОВИНКИ

— Соймъ галицкій окликанный вже уральскимъ цесарскимъ реокрптомъ на день 14) <sup>ноября</sup>

— Зъ Роздолу. Дня 13 (25 лат.) лица  
удос торжество отворения школы коши-  
ской, заложеной и удержанной коштомъ  
Кароля Ланцкоронского. На 7 учени-  
ковъ въ Роздолье — 1 Позакт.

— **Дирекція доменъ и лѣсбъ** має бути  
днемъ 1 лат. жовтня перенесена зъ Бо-  
гова до Львова. Начальний зарядъ буде  
учинять въ рукахъ намѣтника.

**Ф** 0. Теодоръ Курилло, приходникъ изъ  
штаба хорунжаго Чистопольскаго изъ побо-

мыскай діцелік наадміністраторъ жуко-  
тынського доканата, упокоиновъ дна 13 (25)  
лицца о. р. въ 66 роцѣ житя въ 33 священ-  
ства. Покойникъ бувъ одній зъ тыхъ лю-  
дій, що не шукаючи голобонї слави, успі-  
шно трудяться для добра народної справи.  
— Вечна сму пам'ятъ.

— Въ Кравичахъ подъ Львовомъ от-  
булося дна 19 (31) хицца освященіе ново-  
воздвигненої рускої церкви. Село Кравичѣ,  
котрого жителѣ передъ вѣдьмадесяти роками  
были выключено Русинами и имѣли свой  
плоский приходъ, вынародовались по малу  
до той степени, что тѣ помежи близько 700  
душъ того села лишалось только 40 пра-  
греческъ обрядъ, оставши вѣрными свой  
народности. Кравичѣ прилучено до Знесі-  
я. Стара камбія церкви грозила завале-  
ніемъ и была иже засуджена на защепатанье.  
Но гадка воздвигніе нової церкви подняла  
ревнивихъ господаріи и патріотами, якъ: Те-  
одоромъ Кликуномъ, Квантюкомъ и Дудою,  
Предпімірскимъ учителемъ юбтесевымъ а ири  
помочи честныхъ громадянъ кравичинскъ и  
при невысунчой енергіи комітета, заназав-  
шагося въ той цілкъ — помимо пайнерія-  
зійшихъ обетоательствъ добила до осущес-  
тва, а на горбѣ, окруженої зеленою дерев'ю,  
стоїть теперъ хороши церкви и сподічить  
вымною о заслугахъ выше названихъ  
мужівъ, котрій не боялися трудотъ, що-  
бы разъ зачате діло, до конця. —  
Освященіе нововоздвигненої церкви, на ко-  
трое прибули брачта изъ Знесія, Збоискъ и  
Подборецъ довершилъ офицій митрополитъ коно-  
о. Малиновскій въ асистенції о. Єлинкевича  
изъ Знесія и богослова и. Глібовича  
котрого, а величавость сего памятного для  
Кравичѣ торжества, при котрому выголоси-  
сь о. дръ Бартешевскій зб Львова хорошу  
проповѣдь, все тое зробило дуже добрѣ пра-  
женіе на всѣхъ участникахъ.

— Пожаръ въ селѣ Путатичахъ повѣта городецкаго знищилъ 5 газдѣвствъ. Страга выносить 3.000 зр., — Въ громадѣ Баранчицахъ въ пос. самборскому погорѣло 12 господарѣвъ. Страгу оцѣниваютъ на 12.000 зр.

— Грбъ запаливъ хату селянина въ громадѣ Выгнанцѣ пос. чортківскаго. Въ Цыгановицахъ пос. новосандецкаго виагъ грбъ черезъ коминъ до хаты и забивши господаря вбѣшонъ въ землю не запалили хаты. Въ селѣ Шниклосахъ въ пос. золочівскому ударили грбъ въ часѣ тучи въ дворку коршуку, забивши одного чоловѣка, а четырехъ людій тяжко ушибивши и запаливши будыньокъ, который згорѣвъ съ цѣльмъ прилегающимъ.

— По примѣру Чеховъ хотятъ такожь и Хорвати мати написы на новыхъ банкнотахъ въ сколькоъ языцѣ. Икъ довѣдуся „Dziennik polski“ знайдено вже кѣлька банкнотъ, на которыхъ була выбита печать: „To plati deset forinti“.

— Семинарія філологічна въ Липску удержаніа фондами російскаго правительства не буде закрыта, а противно средствамъ изъ ея удержаніе еще збѣгшилося.

— Стипендію ім. Іллі та Рожи Горецьких, в роціні сумі 100 зр., а п. получив Володимір Заріцький ученик 4 класу школи народ. в Бережанахъ.

— Нові лінії телеграфичні мають бу-

Нові лінії телеграфічні належать бути отворені межі Красногорськ а Бускомъ, межі Белзомъ и Угновомъ, дальше має становитись линія зъ Тарнова до Грибова відоміль желеzницї лехюховської, а въ кінці зъ Гриболова до Жостого. — На сихъ лініяхъ будуть уряджені стації въ Буску, Угновѣ, Сухонѣ, Ценжковицахъ, Вободій, Товстомъ и Вереску. — Згаданій лінії телеграфичній війдуть одинакожъ въ житъ, доперша тоды, коли громади и особы питересованій загварантують кождой стації рбчный дохдь въ сумѣ 300 зп, brutto — и зъобоважуютъ конкуренти до коштъвъ будовы. — Мінімумъ доходу для стації въ Товстомъ означенено виплаткою на 180 зп.

Товстомъ означено винятково на 180 зр.  
— (Дробний вѣсти.) Цесарь удѣливъ зѣ  
своихъ приватныхъ фондій громадѣ Бѣло-  
кернца изъ поштѣ подгавецкѣй 100 зр. а.  
в. на украшеніе церкви и громадѣ Лужокъ  
доглѣдшій тѣ ноз. дрогобицкѣй таку саму  
на будову школы. — Сос. суду краевого  
вышшего во Львовѣ Паславскій именованій  
президентомъ суду окружного въ Станисла-  
новѣ. — Изв. Высоццій именованій потаремъ  
въ Красъценку. — Дѣйствными учительами  
школъ етатоныхъ именованій: Даніїлъ Пе-  
трицкій въ Яблоницѣ, Казимиръ Полякевичъ  
въ Завишій и Ігнатій Костырскій въ Шод-  
горцахъ; дѣйствными же учительами школъ  
філіальнихъ: Юрій Михаловскій въ Подбя-  
режу, Михаилъ Балько въ Ваніїй и Тимо-  
тей Серкесовъ въ Никонконицяхъ.

— Наші памятники історичні зменшуються съ каждымъ днемъ. Въ Скитѣ манявскому разобрano минувшого року муру на 10 м. Середина вежа небезпечно почукала. Образъ Преп. Іоа при входовій брамѣ минувшого року въ сорпніо добре видныи, якоась злобна рука такъ ушиодила, що головы совсѣмъ исквидно, бо гачокъ вырваный ажъ до цвела. Наabbѣльше дѣло штуки міллярской и рѣзбярской за 17 лікъ ѿтъ иконостаса въ передніи манявською монастирю, котрый

товары находятся въ церкви Богородицкой. Отец также съѣзжаетъ изъ земли побезпеченніемъ именемъ отъ боярина, но церкви деревни старинной стоять помѣщики жиловкии дома.

— **Зъ Невиннъ** пишутъ намъ: Въ издали для 31 липня устроили выездъ членовъ изъ Нижней высады для своихъ членовъ. Присутствующихъ членовъ горожанъ нижнейской было надъ 60. Заданныхъ приветовъ промовою председателемъ членовъ общества парохъ о. А. Левицкій. Первій выступилъ п. Романъ Заклинський, учителъ сельскаго училища во Львовѣ, про Кирила и Методія. Предметомъ другого выступления, который держалъ п. Корній Заклинський, существуютъ академичніе гимназіи во Львовѣ, буда исторія налада Татардъ на Подольѣ падчестранскіе изъ р. 1694 и участіе ноза-жій въ войнѣ цѣсара Рудольфа II съ Турками. Третій выступилъ Константина Левицкаго, правнукъ 4 року лѣдянскаго университета, о процессахъ пронизоріальныхъ и о уставѣ противъ инаковѣнія на полю. Въ концѣ говорилъ еще Р. З. о немецкіи изъ Загреба и о привицѣ трахона замѣтѣ въ заглавії. — Выклады приведены даже ради и видно заинтересованіе предметомъ.

— **Новій тагары** на нашъ народъ „на patryotycze cele“. Урядова „Gazeta Lwowska“ помѣстила въ ч. 158 с. р. обширный артикулъ яко справоуданіе товарищества педагогичнаго за минувшій рокъ. За того днѣмъ думаемъ, что товарищество педагогичнаго загадало заклады на Руси „towarzystwa rukujacjego dnia“ и что такое товарищество уже задумано въ Болеховѣ. Дальше жалуютъ „загада глбшну“, що сеймъ красный вычеркнувъ въ бюджетѣ на рокъ 1880 позицію „краснаго конгресію“, на котрой имѣло 60.000 зр. Подіумъ, яко логотипъ поради сеї той охваченій „загада“. Ось приказали бѣть, щобъ „загада oddzialowe“ скликнули сего року дуже часто „zgromadzenia oddzialowe“ свого товарищества, въ тематы увидавши въ перозукалью съ окружными инспекторами. Въ практицѣ буде се видашо, бо инспекторы разсыпали урядово отъ себѣ тѣ тематы приватного товарищества и приказали, що учителъ мусить ихъ выробити и приїхати на таке згromадженіе. Але понеже учителъ не мусить чинъ оплачувати фіры до мѣстечка польськаго отдаленого, то головний зарядъ удаває до рады школьныхъ окружныхъ и рабѣ пошкодившихъ, такоже до рады школьнай красної, щобъ вѣтамъ выдано приказъ за кождый разъ, коли того учителъ захадась, давати сму стбоку („формуламъ“). Отже таїи и будо, а „загада глбшну“ тішито, що удали въ згromадженіяхъ буде дуже численный, яко не говоритъ, чинъ коштомъ? Таїи то чинъ масно новий тагаръ на нашъ народъ, котрый мусить давати формуламъ, коли толькі товарищству щед. заходи; пералъ въ таїи будало, що патротичній учителъ тѣдуться, поконсервують троха, а потому цілу ібочь охочо забавлються, а ти стбокъ — стбокъ, чекай на двері! Що такъ будо, яко на то доказы. Наїбы собѣ педагоги їхали и щоденно на такій „згада рукоустысу“, толькі наїб се не робиться на кошту и велику привізу нашого народа. — Дальше думаемъ, що газета „Sakola“ мала въ р. 1880 іренумерантъ 1050, бо инспекторы накидали ей рускимъ учителямъ, а сего року же менше буде пренумерантъ, бо сеймъ вычеркнувъ въ бюджету „квоту на юродки наскоже“ для школъ народившихъ. Не одній школѣ недостас ще маїть географичніхъ и зоологичніхъ, зборникій хінералогичніхъ и фізик., такоже що изука не може бути наглядна, а ту для школи рат йогої замѣтъ того вѣто гдѣ дають клону газету Sakol-u. Гдекотрой ради окружнаго піддавали приказъ радамъ школьнаго мѣстечнаго, щобъ презумеровали Sakol-u, однакоже не всѣ ради мѣстечній буди послушний. Видимо новітій такоже и отъ себѣ накидали Sakol-u. Наконецъ довѣдусемъ въ того справоуданія, що утриманій товариществою нашої школи женевській Струю и въ Коломжѣ беруть субвенцію по 600 зр. въ виду красного, школа промисловка изъ Перемишля 500 зр., часописъ „Sakola“ рѣчно 500 зр., а загада глбшна 200 зр.

— **Соблазнъ**. За Львова пишутъ намъ: Дуже се писало прапроектъ кожного Русина, що редакторъ одній въ боляхъ рускихъ часописій при карбії розправи, внаслідокъ днія 16 (28) липня с. р. противъ него задало неуміщеніе спростовання холмського емігранта о. М. зъ Куликова, — послуговався вилюючи польськимъ а не рускимъ, хотівъ въ своїй часописії давнішіе завзыяння, щобъ всѣ Русини передъ судомъ у живали лише руского язика и рускї подання вносили. Чи отступиши отъ сїї засади и цінчишиши передъ судомъ по польски наїдлисѧ може п. редакторъ тиїмъ зискати благосклонності суду?! Судъ мене того засудивъ редактора на 10 зр. кары, а до тогого вѣто облазнилася, а така соблазнъ тиїмъ боляше обурює, що передъ львівськимъ судомъ пако пералъ отбувались розправи по руски. Гдемъ консеквенція, где неустрашимості оборони правъ рускої народності?

Не штука що пілота отрѣзали, треба самому бути патротомъ и дати добрый примѣръ! — къ.

— **Дирекція галицько-угорської жільзниці** дороги заявляє, що по походу торжества її, Степана, котрій має відбутися дні 8 (20) серпня въ Пештѣ, будуть видахи відкритія для участниковъ тогоже торжества въ дніхъ: 17., 18. и 19. л. серпня билети 2-го и 3-го класу съ знижкою 50% оплати. — **Зъ Перемишля** въ Пештѣ буде стояти билетъ: 2 л. 19 зр. 42 кр., — 3-го класу 10 зр. 21 кр.; въ Хорватії: 2-го л. 18 зр. 31 кр.; 3-го л. 9 зр. 65 кр.; въ Загребі: 2-го л. 16 зр. 25 кр.; 3-го л. 8 зр. 65 кр.; въ Дрогобичі: 2-го л. 20 зр. 73 кр.; 3-го л. 10 зр. 87 кр.; въ Стрыю: 2 л. 24 зр. 60 кр.; 3-го л. 11 зр. 31 кр. — Кто купити билетъ на одинъ зъ поїздившихъ стапій до Пешті, буде мати право за тихъ самимъ билетомъ вертати безплатно до першої станції. Билети ті будуть важні толькі до 26 лат. серпня.

— **Урожай въ Россіи** сего року прекрасный, особливо на Українѣ. Онь перевищує дотепершній обичаючи кущінъ, побільшіхъ паджали, що Россія сего року вибудує 30 до 35 мільйонівъ четвертей збожжа. Толькоже розмірно вибіръ не буде дуже великій тому, що въ Россії черезъ походій два літа неурожай вичерпало всі запаси збожжа, та і задля браку наїдни незабально стбоку, яко звичайно.

#### Вѣсти епархіальний.

Зъ АЕпархії Львівської.

Презенту получивъ о. Кушникъ зъ Черновиць на Бабинцѣ.

Комісарство для розподілнія спору межі парохомъ и сотрудниками въ Щирці назначений крил. о. В. Бачинський.

Въ фундачествію введено слѣдуючі співченики: В. Жилавій, яко сотрудникъ въ Гануровицяхъ; И. Алексівичъ, яко сотрудникъ въ Нижній; И. Волинський, яко земідѣльць въ Тенеровичахъ; I. Левицкій, яко земідѣльць въ Гаврилівці.

Замілу въ приходами запропоновано: о. О. Саміюлови зъ Кабаровець въ о. Целевичемъ зъ Подусова и о. С. Вільницькому зъ Березовець въ о. Лихновськимъ зъ Сольця.

— **Выказъ** Всеч. и Благ. П. Т. жертвовательствъ на дѣвоче воспиталище підъ зарядомъ Інокиня чина св. Василія Вел. зъ Словити, котримъ за ихъ жертвами комітетъ заявляє свою щирѣйшу подяку: 172) Ч. Редакція „Школьной Газеты“ бѣть Веч. о. Рожанковскаго зъ Ольховиць 3 зр. 3 кр., бѣть церк. брацтва изъ Ольховиць 2 зр., изъ Рымбомъ 1 зр. — разомъ 6 зр. 3 кр.; 173) Веч. о. Темніцкій Алексе, сотрудникъ въ Ходорій жертвамъ збраний пізь сажмъ при помочи чл. Марії Салакъ, Катерини Салакъ, Параскеви Любінської, Анастазії Каміньской, Татіаны Любінської, Марії Кучеренії и Пелагії Гануцькій бѣть чл. парохіяльни въ Волиніцахъ 3 зр. 26 кр., чл. Марії Салакъ 1 зр., Пелагії Олійникъ 1 зр., Параскеви Любінської 50 кр., Анастазії Каміньской 50 кр., Татіаны Любінської 50 кр., Марії Кухарекъ 30 кр., Веч. о. Григорії Левицкій 1 зр., пѣ Мальвіна Левицка 1 зр., п. Конот. Старосольський, ц. к. начальникъ 2 зр., п. Романъ Стебельський, ц. к. суд. адъютантъ 2 зр., п. Климъ Волинський, ц. к. суд. адвокультантъ 1 зр., п. Рафаїль Федоровичъ, ц. к. канцел. 1 зр., п. Іоанъ Колашинський, ц. к. почмайстеръ 1 зр., п. Николай Стельмаховъ, приофіц. 1 зр., бѣть себѣ 2 зр. — разомъ 27 зр. 36 кр.; 174) Веч. о. Ігнатій Дзеровичъ, діянець гомадиць бѣть брацтвъ церк. въ Делавѣ 2 зр., изъ Скошвиць 1 зр. 60 кр., въ Гостомѣ 10 зр., въ Прибильовѣ 2 зр., въ Отыні 4 зр., въ Найдорожі 2 зр., въ Пужиніахъ 2 зр., въ Томаші 2 зр., бѣть Веч. о. Іларіона Руденського 50 кр., бѣть себѣ 5 зр. — разомъ 31 зр. 10 кр.

**Курерь збожжа** въ дні 5 л. серпня 1881.

(Справжніе львівськія комісії звороєнія).

Ціна за 100 кільограмомъ.

	отъ	до		
	зр.	кр.	зр.	кр.
Пшениця червона . . . . .	10	25	11	50
бліза . . . . .	—	—	—	—
жита . . . . .	—	—	—	—
сівак . . . . .	—	—	—	—
Жито . . . . .	8	25	9	40
Чечвіт . . . . .	5	50	7	—
Гречка . . . . .	6	25	7	—
Овес . . . . .	5	50	6	25
Гарбуз до варки . . . . .	8	—	9	—
наст . . . . .	6	—	7	—
Ваня . . . . .	5	50	6	—
Кисорукъ стара . . . . .	6	—	6	50
нова . . . . .	6	—	6	25
Рапсъ зимовий . . . . .	—	—	—	—
літній . . . . .	—	—	—	—
Ржіця (Лякія) . . . . .	—	—	—	—
Нафталін лікарський . . . . .	—	—	—	—
Бланшина (персика) . . . . .	—	—	—	—
Імбиръ . . . . .	—	—	—	—
Ананія . . . . .	—	—	—	—

#### Всѧчина.

— Американський літераторъ. Книги робить приготовленіе до проби, щоби перенеслися, чи можна віднести въ воздухъ піддорожній з Америки до Європи. На тую ціль конструює книги величезний балонъ, котрій має об'ємність 100.000 стопъ кубичніхъ газу.

— **Чудний цвѣтъ.** Въ Ліонзенталь надъ Сарою можна теперя бачити миленький лівоганді, котрій належить до найбільшіхъ іграшокъ природи. Въ осередку сопійки розвиток рожѣ виросла друга, трохи менша але такоже правильно розвитка, а зъ неї зновъ вицвila пупинка здоровія и плюшка. Въ блізькіхъ комбінаціяхъ чудова париця цвѣтіть родиться досить часто, але єї троянки въ роді повноше описаныхъ треба зачислити до найбільшихъ рѣдкостей.

**Накладомъ редакції „Діла“ виданія:**  
„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“,  
порѣтъ знаменитого англійського письменника К. Дикенса. Ціна 50 кр., въ пересыпкою 35 кр.

„ВЪ ОБОРОНЬ ЧЕСТИ“,  
порѣтъ Г. Раймунда въ трикъ та стихахъ. Ціна 2 зр. 50 кр., въ пересыпкою 2 зр. 70 кр. (Порѣтъ та стоять въ оригиналії польській 8 кр. 40 кр.)  
Достати можна въ здѣшній книгастрії „Діла“ або въ книгастрії Старозілійській (9—?)

#### Илюстрованій цінники на рокъ 1881 найновѣтшихъ и поправленыхъ машинъ до шити.



Зингера ручній и пожевій, поправленій въ тентованій (єсть виключеніемъ колеса при використанні нитокъ), для вигодного перенесення въ колиціахъ и въ природомъ, котрій самъ пакується.

Вильзона, Гове, Цилиндровій, Саксонія, Ренанія, Принцесъ, Енспресъ.

Гвардія 5-тилтина.

Рати тижневій по 1 зр.

Заміка и спеціальний випадки.

Човенка, часті складові, иглы и вінці.

Поручъ

#### ЮСІФЪ ШВАНІЦКІЙ

механікъ,

въ готелю Жоржа во Львовѣ.

Машини Зингера, фабрики Гамільтон въ Англії, котрій таємно виготовляє въ оригінальний американський, пріймаю до перенесення въ Зингера поправленій за оплату 15 кр.

#### Для П. П. ловцѣвъ

нехібний

#### ПАТРОНЫ

LEFAUCHEUX кал. 10.—12.—14.—16.—18.—20.—24.—28.—  
зр. 2.25. 1.80. 1.60. 1.35. 1.35. 1.35. 1.35. 1.35.—  
LANCASTER кал. 10.—12.—14.—16.—18.—20.—24.—28.—  
зр. 2.60. 2.—1.85. 1.70. 1.70. 1.70. 1.70. 1.70.—

Ігличний Тешнера и Драйзого по цінахъ фабричныхъ.  
Затички въ фільцу, въ картонѣ и товщої папері до всіхъ калібрівъ.  
Патрони револьверовій, до штучнихъ и пистолетій Фльберта, яко въ всіхъ приборахъ ловецій

поручас найдешевше

Головний магазинъ оружія и приборовъ ловецкихъ

#### АЛЬФРЕДА ДИКОВСКОГО

во Львовѣ, ул. Кароля Людвіка ч. 1.

Цінники съ календаремъ ловецкимъ на жаданье ф